

SIMUN ŠONJE
Višnjić 1
Sarajevo

UDK 807-05

U SPOMEN PROFESORU AHMETU TUZLIĆU

Dana 16. VIII 1984. prestalo je kucati srce prof. dr-a Ahmeta Tuzlića, umirovljenog nastavnika latinskog jezika i rimske književnosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Sarajevu, gdje je aktivno radio sve do konca 1978. godine. Profesora Tuzlića poznavale su mnoge generacije sarajevskih učenika i studenata kao vrsnog nastavnika latinskog jezika, kao savjesnog pedagoga i čovjeka visokih moralnih kvaliteta, najprije dok je radio na srednjim školama od 1936 god. a osobito kada je kao stalni predavač latinskog jezika g. 1961. prešao na Filozofski fakultet u Sarajevu.

Prof. dr Ahmet Tuzlić rođen je u Sarajevu 15. 06. 1906. Tu završava osnovnu školu. Srednje obrazovanje stiče na Državnoj I gimnaziji, gdje je g. 1929. položio ispit zrelosti. Zatim se upisuje na Filozofski fakultet Sveučilišta u Beogradu na grupi klasična filologija i god. 1935. stekao je univerzitetsku diplomu.

Nakon odsluženja vojnog roka prof. Tuzlić se je 24. 09. 1936. zaposlio kao suplent za latinski jezik na Šerijatskoj gimnaziji u Sarajevu. God. 1942. u Zagrebu polaže ispit za profesora srednjih škola. Od 18. 12. 1945. zaposlen je u ženskoj medresi kao paušalno honorarni nastavnik, a od 1. 11. 1947. do konca marta 1961. radi kao stalni nastavnik Gazi Husrefbegove medrese.

U međuvremenu je nakon osnutka Filozofskog fakulteta u Sarajevu od god. 1951. prof. Tuzlić vršio dužnost honorarnog predavača za latinski jezik na grupi istorija. Dana 26. 11. 1960. prof. Tuzlić je s uspjehom obranio doktorsku tezu na Filozofskom fakultetu u Beogradu, pa je 29. 03. 1961. izabran u zvanje stalnog predavača za latinski jezik na odsjeku istorije. Dana 25. 06. 1965. izabran je u zvanje vanrednog profesora za latinski jezik, a malo zatim preuzima nastavu rimske književnosti na Katedri za latinski jezik i rimsku književnost pri Odsjeku za romanske jezike i književnosti. Na istoj dužnosti prof. Tuzlić ostaje sve do odlaska u zasluženu mirovinu krajem g. 1978, ali je i nakon tog datuma honorarno vodio nastavu latinskog jezika sve do god. 1982.

Prof. Tuzlić je veći dio svog nastavničkog rada proveo kao profesor srednjih škola ili gimnazija u dosta teškim predratnim, ratnim i poratnim godinama, ali svoju nastavničku dužnost vršio je uvijek

vrlo savjesno, s velikim zanosom i ljubavlju, kako to znadu pričati toliki njegovi učenici, kojima je prof. Tuzlić ostao u toploj i neizbrisivoj uspomeni i kao odgojitelj i kao stručnjak, a osobito kao čovjek. Prelaskom na univerzitetski stupanj nastave, a to je djelimično bilo već od god. 1951, a stalno od god. 1961, prof. Tuzlić je prihvatio obavezu da dotadašnjem nastavničkom radu doda i naučni rad. Mada neobično mnogo okupiran u nastavi latinskog jezika u srednjoj školi i na fakultetu, zbog deficitarnosti kadra u glavnom gradu SR BiH, prof. Tuzlić je uz velike ljudske napore stekao doktorat nauka na beogradskom univerzitetu kod poznatih i renomiranih profesora Milana Budimira i Miloša Đurića na temi „Vergilije u srpskohrvatskim prijevodima“, u kojoj je osobito korisno i uspješno obradio dva naša prijevoda: Tome Maretića i Nikole Vulića. Prof. Tuzlić je i dalje radio na osvjetljavanju naših prijevoda, osobito prijevoda Homera od Tome Maretića i Miloša Đurića, zaustavljajući se na njihovoj estetskoj i metričkoj analizi. Bosansko—hercegovačku prijevodnu literaturu prof. Tuzlić je obogatio vrlo vrijednim prijevodom Cezarovog Galskog i Građanskog rata. Kao dobar poznavalac arapskog i turskog jezika prof. Tuzlić je s pokojnim Milanom Budimirom istraživao veze između orijentalnih jezika arapskog i turskog i klasičnih jezika.

Prof. Tuzlić je u svemu bio neobično skroman, pa i u svom nastavničkom i naučnom radu. Ta simpatična skromnost dragog profesora Tuzlića ostat će u centru naših uspomena na njega.

Primljeno 17. IV 1984